

РЕШЕНИЕ

№ 2957

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 18.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2152** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Н. С. С. чрез адвокат А. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 23-4332-000812 /15.02.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ, като постановена при нарушение материалния закон, при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт и да бъдат присъдени разноски за производството.

В съдебното заседание жалбоподателят, представляван от адв. Ч., поддържа жалбата. Претендира присъждане на направените разноски по делото.

Ответникът – И. В. Й.– полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители при СДВР, 05 РУ на 11.02.2023г. около 22:10 ч. в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] по „Лавандула“, е

установено, че С. С. А. управлява лек автомобил „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Н. С. С., след като водачът А. никога не е притежавала СУМПС. На С. С. А. е съставен АУАН серия АД № 457559/11.02.2023г. за установено административно нарушение на чл. 150 от ЗДвП.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 23-4332-000812 /15.02.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, е прекратена регистрацията на пътно превозно средство СА8279ХН за срок от шест месеца. Отнети са СР МПС №[ЕИК] и регистрационните табели на автомобила.

Заповедта е връчена на Н. С. С. на 24.02.2023 г.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетел е разпитан неговия син - С. Н. С., който разказва за извършената проверка. Според свидетеля, той е управлявал колата на жалбоподателя с негово знание и е бил заедно с приятелката си С.. Последната го е помолила да я учи да кара кола, като за тази цел са отишли на учебен полигон в[жк], зад магазин „Кауфланд“. До и обратно полигона С. е управлявал лекия автомобил. Преди извършената проверка свидетелят е оставил колата спряна и са разговаряли със С., която е седяла на шофьорската седалка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при нарушение на материалния закон- отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че

жалбоподателят е собственик на лек автомобил, управляван от С. С. А., която е неправоспособен водач. Несъмнено неправоспособен водач е лице, което изобщо не е провело съответното обучение за придобиване на необходимите знания и умения за управление на МПС и не е положило изискуемия от закона изпит за това. В конкретния случай не се спори, че непълнолетната С. С. А. е неправоспособен водач. Спорът е относно обстоятелството дали С. С. А. изобщо е управлявала собствения на жалбоподателя лек автомобил. Съдът намира, че от събраните по делото доказателства не може да се направи категоричен извод, че именно А. е управлявала лекия автомобил. Свидетелските показания опровергават фактическата обстановка, описана в АУАН серия АД № 457559/11.02.2023г., че проверката е осъществена на движещ се лек автомобил.

Съдът счита, че при постановяването на оспорената ПАМ административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като не е извършил необходимата проверка относно релевантните факти. Провеждането на административното производство в нарушение на чл. 35 от АПК се явява особено съществено, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка и без да са събирани други доказателства.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, и като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора, е основателна претенцията за разноски за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 1010 лв.: 10 лева за държавна такса и 1000 лева заплатено адвокатско възнаграждение, съгласно представения договор за правна помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 23-4332-000812 /15.02.2023г. по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която е прекратена регистрацията на ППС за срок от шест месеца. ОСЪЖДА СДВР да заплати на Н. С. С., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляващи държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: